Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 20. Warszawa, dnia 31 lipca 1934 r. Rok XVII.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Prenumerata roczna 12 zł. **Cena egzemplarza 1 zł.**

Prenumeratę należy wpłacać na konto P. K. O. Nr. 30-400 „Centralna Księgowość Ministerstwa Skarbu", zaznaczając na odwrocie blankietu nadawczego „Należność za prenumeratę Dziennika Urzędowego Min. Spraw Wewn."

Adres Redakcji: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, ul. Nowy Świat 69, Wydział Org. Prawny Tel. 220-20.
Adres Administracji: Komisarjat Rządu, ul. Daniłowiczowska Nr. 1. Telef. 696-87.

TREŚĆ.

A. DZIAŁ URZĘDOWY.

II. OKÓLNIKI Nr. Nr. 102—105.

III. PISMA OKÓLNE.

B. PRZEDRUKI.

I. DZIENNIK USTAW R. P. Nr. Nr. 62—65.

II. MONITOR POLSKI Nr. Nr. 160—167.

C. BIBLJOGRAFJA.

I. WYDAWNICTWA ZALECONE.

II. WYDAWNICTWA INTERESUJĄCE ADMINISTRACJĘ SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

A.

II. Okólniki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych

186.

OKÓLNIK Nr. 102

z dnia 18 lipca 1934 r.

w sprawie niepotrącania zasiłku połogowego.

(Nr. GB. 15-11-5).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Prezesów Wojewódzkich Sądów Administracyjnych w Poznaniu i Toruniu oraz Naczelnika Urzędu Spraw Mniejszości w Katowicach.

Zmieniając okólnik z dnia 21 listopada 1929 r. Nr. 259 (Zb. Zarz. Min. Spraw Wewn. str. 1552, poz. 23), zgodnie z wyjaśnieniem Prezydjum Rady Ministrów i Ministerstwa Opieki Społecznej oznajmiam, że pod pojęcie choroby w rozumieniu umów, zawieranych z pracownikami kontraktowymi według wzorów ustalonych okólnikiem Nr. 190 z 24 października 1930 r. (Zb. Zarz. Min. Spraw Wewn. str. 1736, poz. 1) nie należy podciągać połogu, a zatem i nie należy strącać z wynagrodzenia zasiłku połogowego.

Wyjaśnienie niniejsze opiera się na tem, że z jednej strony ustawa z 19.V.1920 r. o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 272) rozróżnia pojęcia choroby i połogu, z drugiej zaś strony warunek — zastrzeżony zarówno w art. 19 rozporządzenia z 16.III.1928 r. o umowie o pracę pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 323) jak i we wzorze umów, a mianowicie warunek: „jeżeli one nie zostały wywołane rozmyślnie“, może się odnosić tylko do choroby lub nieszczęśliwego wypadku, a nie da się zastosować do połogu.

(—) Marjan Zyndram-Kościałkowski
MINISTER

187.

OKÓLNIK Nr. 103

z dnia 27 lipca 1934 r.

w sprawie regulaminu wyborczego do zarządów miejskich — wyjaśnienie.

(Nr. S.S. 33 23-1.)

Do

P. P. Wojewodów (wszystkich z wyjątkiem woj. śląskiego), Prezydentów Miast, Starostów Powiatowych i Przewodniczących Wydziałów Powiatowych.

W związku z rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 czerwca 1934 r. w sprawie regulaminu wyborczego do zarządów miejskich, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia co następuje:

1) W myśl § 4 ust. (1) regulaminu władza zarządzająca wybory może zarządzić wybory wszystkich przewidzianych ustawą członków zarządu miejskiego lub tylko niektórych z nich. O ile mają być dokonane wybory wszystkich członków zarządu, wówczas należy je przeprowadzić w następującej kolejności: najpierw wybrać prezydenta (burmistrza), następnie wiceprezydentów (wiceburmistrza), w końcu ławników. Kolejność ta nie wyklucza jednak możności poprzedniego wyboru np. wiceprezydentów (wiceburmistrza) lub ławników przed dokonaniem wyboru prezydenta (burmistrza), o ile wybór prezydenta (burmistrza) na pierwszem zebraniu wyborczem nie doszedł do skutku.

2) Władza zarządzająca wybory w zarządzeniu wyborów wskazuje członków zarządu, których należy wybrać. W myśl art. 37 ust. (2) ustawy liczbę wiceprezydentów w miastach ponad 50.000 mieszkańców rada miejska może powiększyć. Wobec powyższego uchwała rady miejskiej, dotycząca ustalenia liczby wiceprezydentów, winna być podjęta przed zarządzeniem wyborów do zarządu miejskiego, przyczem radzie przewodniczy dotychczasowy przełożony gminy, a to w myśl postanowień zawartych w § 5 rozp. II Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15.XII 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 100, poz. 769), dotyczących pierwszego posiedzenia rady.

3) Zgłoszenie kandydata lub listy kandydatów (§§ 12 i 18 regulaminu) mogą podpisywać również i kandydaci, umieszczeni na zgłoszeniu lub liście, o ile oczywiście są radnymi.

4) Zarządzenie wyborów obowiązuje aż do czasu dokonania wyboru wszystkich tych członków zarządu miejskiego, których wybór został zarządzony. O ile więc na pierwszem zebraniu wyborczem nie wszyscy wymienieni w zarządzeniu członkowie zarządu zostaną wybrani, władza zarządzająca wybory nie wydaje ponownego zarządzenia wyboru, lecz do przełożonego gminy należy wyznaczenie następnego terminu lub następnych terminów zebrań wyborczych celem dokonania wyboru tych członków zarządu, któ-

rych na pierwszem zebraniu nie wybrano. O ile jednak chodzi o wybór przełożonego gminy lub zastępcy przełożonego, władza ma prawo wykorzystać uprawnienia, przysługujące jej z art. 50 ust. (4) ustawy. Na każdem zebraniu wyborczem radni wybierają przewodniczącego zebrania wyborczego.

5) Na zebraniach wyborczych radni nie mogą podejmować uchwał, należących do zakresu rady miejskiej, gdyż zebrania wyborcze radnych odbywają się pod przewodnictwem wybranych przez radnych przewodniczących, zwoływane są wyłącznie w celu przeprowadzenia wyborów i nie mają charakteru posiedzeń rady miejskiej.

6) Rada miejska może uchwałą, powziętą zwykłą większością głosów postanowić ustalenie kandydatury na stanowisko przełożonego gminy (zastępcy) w drodze konkursu i może ustalić w tym celu warunki konkursu, bądź powołać i upoważnić do tego oraz do rozpatrzenia ofert specjalną komisję radziecką zgodnie z art. 45 ustawy samorządowej. W sprawie przewodnictwa na posiedzeniu rady miejskiej w takich sprawach stosuje się postanowienie, zawarte w art. 35 ust. (4) ustawy.

Wykonanie uchwał rady miejskiej względnie komisji radzieckiej w sprawie konkursu należy do dotychczasowego przełożonego gminy (rozpisanie konkursu, przyjmowanie ofert, zwołanie posiedzenia rady miejskiej bądź komisji do rozpatrzenia ofert i t. p.). W myśl § 11 regulaminu kandydat; którego oferta w wyniku konkursu zostanie przyjęta, nie musi być zgłoszony na zebraniu wyborczem przez radnych w sposób określony w § 12 regulaminu, winien jednak złożyć deklarację, przewidzianą w § 12 ust. (3). Poza kandydatem z konkursu musi być dopuszczona możność zgłoszenia innych kandydatów w trybie określonym w §§ 11 i 12 regulaminu.

Do czasu dokonania wyborów odnośnych członków zarządu miejskiego i zatwierdzenia wyboru przełożonego gminy (zastępcy), dotychczasowi członkowie zarządu miejskiego pozostają na swych stanowiskach zgodnie z postanowieniami ust. (4) art. 2 ustawy samorządowej, przyczem mają zastosowanie w tym względzie przepisy § 3 i 4 cytowanego rozporządzenia II Ministra Spraw Wewnętrznych z 15.XII. 1933 r. Rozpisanie konkursu jest uzasadnione zwłaszcza wtedy, gdy ma być ustanowiony zawodowy burmistrz, a brak jest na miejscu odpowiedniego kandydata.

7) Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13.VI.1934 r. uchyla wszystkie dotychczasowe przepisy o wyborach zarządu miejskiego, m. in. z dnia 15.XII.1933 r. Wyborów zarządzonych na podstawie powyżej cytowanego rozporządzenia z dn. 15.XII.1933 r., a niedokonanych przed wejściem w życie rozporządzenia z dnia 13.VI.1934 r., nie należy ponownie zarządzać, natomiast poszczególne czynności wyborcze, niedokonane do dnia wejścia w życie rozporządzenia z dnia 13.VI.1934 r., winny być po tej dacie dokonywane przy zastosowaniu przepisów tego nowego rozporządzenia.

(—) Korsak
PODSEKRETARZ STANU

188.

OKÓLNIK Nr. 104

z dnia 27 lipca 1934 r.

o wynagrodzenie szoferów za godziny nadliczbowe.

(Nr. GB. 13-52).

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podaje do wiadomości i stosowania pismo okólne Ministerstwa Skarbu z dnia 7 lipca 1934 r. L. D. III. 8340/1/34 w sprawie wynagrodzenia szoferów za godziny nadliczbowe.

Równocześnie Ministerstwo uchyla poprzedni swój okólnik o wynagrodzeniu za godziny nadliczbowe szoferów Nr. 17 z dnia 14 lutego 1925 r. (Zb. Zarz. Min. Spraw Wewn. str. 742 poz. 2).

(—) T. Krychowski
PODSEKRETARZ STANU

Otrzymują nadto:
P. Komendant Główny Policji Państwowej,
P. Dowódca Korpusu Ochrony Pogranicza,
P. Dyrektor Głównego Urzędu Statystycznego.

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. III. 8340/1/34
Warszawa,
dnia 7 lipca 1934 r.

Załącznik
do okólnika Nr. 104.

W sprawie wynagrodzenia szoferów za godziny nadliczbowe.

Do

Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydjum Rady Ministrów, wszystkich Ministerstw.

Z dniem 1 lutego 1934 r. straciła moc obowiązującą uchwała Rady Ministrów z dnia 4.II.1925 r. o dodatku do uposażenia szoferów, jako wydana na podstawie art. 10 ustawy o uposażeniu z dn. 3.X.1923 r. Nowe przepisy uposażeniowe nie przewidują takich dodatków.

Przyznawanie zatem od tej daty wynagrodzenia szoferom pozostającym w publiczno-prawnym stosunku służbowym, za wyjazdy poza normalnemi godzinami pracy dziennej, prze-

pisanemi w art. 101 p. 1 ustawy z dn. 17.II.1922 r. o państwowej służbie cywilnej — z wyjątkiem wyjazdów poza obręb zwykłego miejsca służby, za które szoferzy pobierają diety na zasadzie ogólnych przepisów — może mieć miejsce jedynie w formie „remuneracji“, wypłacanej z odnośnych kredytów na wydatki zryczałtowane (zasadniczo § 4 „środki lokomocji“), a więc zależne jest od uznania władzy, która kieruje się przy przyznawaniu tego wynagrodzenia względami na częstotliwość użycia szofera do pracy ponad normę, jego zdolnością do pracy oraz wysokością jego uposażenia w stosunku do innych niższych funkcjonarjuszów państwowych. Wysokość tego wynagrodzenia nie powinna w żadnym razie przekraczać normy dotychczasowej, t. j. 1/200 uposażenia zasadniczego wraz z przysługującym dodatkiem lokalnym i zasiłkiem wyrównawczym za godzinę nadliczbową pracy.

(—) Wł. Zawadzki
MINISTER SKARBU

189.

OKÓLNIK Nr. 105

z 27 lipca 1934 roku.

o statystyce funkcjonarjuszów państwowych i wydatków na uposażenie.

(Nr. Pers. 1531/70).

Do

P. P. Komendanta Głównego Policji Państwowej, Dyrektora Głównego Urzędu Statystycznego, Dowódcy Korpusu Ochrony Pogranicza, Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Naczelnika Urzędu Spraw Mniejszości w Katowicach. Prezesów Wojewódzkich Sądów Administracyjnych w Poznaniu i Toruniu. Dyrektora Państwowych Zakładów Wodociągowych na Górnym Śląsku w Katowicach, Dyrektora Państwowych Zakładów Przemysłowo-Zbożowych, Redaktora Gazety Administracji i Policji Państwowej.

Pan Prezes Rady Ministrów okólnikiem Nr. 36 z dnia 13 lipca 1934 roku zwrócił się do wszystkich Ministerstw o prowadzenie statystyki ilości funkcjonarjuszów państwowych oraz wydatków na ich uposażenie w formie perjodycznych zestawień:

1) stanu faktycznego ilości funkcjonarjuszów państwowych na dzień 1 kwietnia, 1 lipca, 1 października i 1 stycznia, sporządzonych według grup uposażenia.

W zestawieniach powyższych (wzór Nr. 1) oddzielnie zestawić należy urzędników i praktykantów, oddzielnie niższych funkcjonarjuszów, również oddzielnie te grupy funkcjonarjuszów, do których mają zastosowanie odrębne przepisy służbowe lub uposażeniowe (np. policja państwowa i śląska).

Wyodrębnienia etatów urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych dokonać należy przez podział danej rubryki linją kropkowaną na dwie części, z których górna oznacza ilość urzędników, dolna—niższych funkcjonarjuszów. Może także zajść potrzeba podziału rubryki na więcej części np. w Policji Państwowej, gdzie oprócz oficerów i szeregowych są urzędnicy i niżsi funkcjonarjusze. Tutaj więc część górna danej rubryki jest przeznaczona dla oznaczenia ilości oficerów i szeregowych P. P. (według grup uposażenia policyjnych), środkowa — urzędników, dolna — niższych funkcjonarjuszów (według grup uposażenia funkcjonarjuszów państwowych). W zestawieniu należy podać odpowiednie wyjaśnienia.

Wykazy objąć powinny wszystkie grupy budżetu (A. B. C. i D.).

W wykazach powyższych po rubrykach, określających poszczególne grupy uposażenia dodać należy rubrykę, obejmującą pracowników ryczałtowych, jeżeli tacy są zatrudnieni. Ilość rubryk należy zwiększyć w tych działach, w których istnieje więcej, niż 12 grup uposażenia. W rubryce „w tem kontraktowych“ wykazać należy ilu pracowników kontraktowych mieści się w cyfrze, wymienionej w danej grupie, w rubryce zaś „w tem w st. niecz. lub z wypow. st. sł.“ ilu urzędników i funkcjonarjuszów niższych i w jakich grupach jest w stanie nieczynnym oraz ilu urzędnikom (funkcjonarjuszom niższym) prowizorycznym i pracownikom kontraktowym i w jakich grupach wypowiedziany został stosunek służbowy. Rubryki tej nie należy dzielić linjami pionowemi, a tylko ilości te wpisać w następujący sposób: „w st. niecz.: VI—2, VII—3 i t. d. wyp. st. sł.: VI—2, VII—3, XI—4 i t. d.“, przyczem i w wypadku powyższym należy mieć na uwadze, że górna część rubryki oznacza urzędników, dolna zaś—funkcjonarjuszów niższych.

2) Wydatków na płace, uskutecznionych w ciągu kwartału sprawozdawczego od 1 kwietnia do 30 czerwca, od 1 lipca do 30 września, od 1 października do 31 grudnia i od 1 stycznia do 31 marca, z podziałem na: a) uposażenie zasadnicze, względnie wynagrodzenie pracowników kontraktowych, b) dodatek stołeczny, c) inne dodatki lokalne, d) dodatki funkcyjne, e) dodatki służbowe, f) zasiłek wyrównawczy, g) dodatkowe wynagrodzenia (wzór Nr. 2) oraz

3) ilości osób, otrzymujących dodatek: a) stołeczny, b) inne dodatki lokalne, c) zasiłek wyrównawczy, d) dodatek funkcyjny i (służbowy, według stanu z dnia 1 kwietnia, 1 lipca, 1 października i 1 stycznia, na zasadach określonych pod 1) (wzór Nr. 3).

Zestawienia dotyczące dodatku funkcyjnego i służbowego należy sporządzić według określonych stawek, przyczem każda rubryka została podzielona linją kropkowaną na dwie

części, z których górna oznacza dodatek funkcyjny, dolna — służbowy.

W związku z powyższem zarządzam nadsyłanie do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (Biuro Personalne) wyżej wymienionych zestawień w nieprzekraczalnych terminach do dnia 10 miesiąca kwietnia, lipca, października i stycznia według podanych wzorów (Nr. 1, 2 i 3).

Pierwsze zestawienie według stanu z dnia 1 lipca 1934 roku, względnie za okres od 1 kwietnia do 30 czerwca 1934 roku należy przesłać Ministerstwu do dnia 10 sierpnia 1934 roku.

P. P. Komendant Główny Policji Państwowej, Dowódca Korpusu Ochrony Pogranicza, Wojewoda Śląski w odniesieniu do Policji Województwa Śląskiego zarządzą sporządzenie i nadesłanie Ministerstwu zestawień ogólnych bez rozdzielania na poszczególne urzędy i jednostki. P. Dyrektor Głównego Urzędu Statystycznego zarządzi nadesłanie zestawień osobnych dla płatnych z budżetu zwyczajnego i osobnych dla płatnych z budżetu nadzwyczajnego, P. P. Wojewodowie i Komisarz Rządu na m. st. Warszawę zarządzą nadesłanie zestawień z podziałem na urząd wojewódzki i poszczególne starostwa (powiatowe, grodzkie, morskie), przyczem osobno należy sporządzić zestawienia dla płatnych z działu 2 budżetu i osobno dla płatnych z działu 3 budżetu.

Celem ułatwienia Ministerstwu posiłkowania się nadsyłanym materjałem, a także celem łatwiejszego kompletowania go zechcą P. P. zarządzić przesyłanie Ministerstwu zestawień w wymiarach podanego wzoru, a w szczególności nie rozszerzania tych wymiarów w kierunku poziomym.

Zarządzenie niniejsze dotyczy wszystkich części budżetu i wszystkich grup tegoż budżetu (A, B, C i D). Obowiązuje ono analogicznie również w stosunku do personelu tych Ministerstw, których agendy są zespolone w województwach, o ile te Ministerstwa nie wydadzą odmiennych w tej mierze zarządzeń.

Wykazy, odnoszące się do personelu rzeczonych Ministerstw, winny być przesyłane tymże Ministerstwom bezpośrednio.

Jeżeli ustalone wzory, ze względu na właściwości pewnych działów służby, wymagałyby zmian, można je wprowadzić przy dołączeniu odpowiedniego wyjaśnienia.

Okólniki Nr. 75 z dnia 10 sierpnia 1933 roku (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 13 poz. 183) i Nr. 47 z dnia 30 marca 1934 roku (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 9 poz. 84) uchyla się.

(—) Marjan Zyndram-Kościałkowski
MINISTER

Otrzymują:

Ministerstwo Komunikacji
Ministerstwo Opieki Społecznej
Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych
Ministerstwo Przemysłu i Handlu
Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Wzór Nr. 1.
Zał. do okólnika Nr. 105.

Stan faktyczny ilości funkcjonarjuszów

na dzień

Dz. budż.	NAZWA DZIAŁU	Grupy uposażenia												w tem kontraktowych							w tem w st. niecz. lub z wypow. st. sł.	Ryczałtowi
		I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII		
1	Zarząd Centralny																					
2	Województwa i Starostwa (Urząd wojewódzki w .... Starostwo pow. w .... Starostwo grodz. w .... i t. d.)																					
3	Służba techniczna (Urząd wojewódzki w .... Starostwo pow. w .... Starostwo grodz. w .... i t. d.)																					
4	Policja Państwowa																					
5	Korpus Ochrony Pogranicza																					
6	Główny Urząd Statystyczny																					
7	Urząd Spraw Mniejszości																					

Wzór Nr. 2.

Załącznik do okólnika Nr. 105.

Zestawienie wydatków na płace za czas

od .... do ....

Dz. budż.	NAZWA DZIAŁU	Płace w złotych	W tem wydatki na:						Dodatkowe wynagrodz
			uposaż. zasadn. (wynagr. kontr.)	Dodatek stołeczny	inne dodatki lokalne	dodatki funkcyjne	dodatki służbowe	zasiłek wyrównawczy	
1	Zarząd Centralny								
2	Województwa i Starostwa (Urząd wojewódzki w .... Starostwo pow. w .... Starostwo grodz. w .... i t. d.)								
3	Służba techniczna (Urząd wojewódzki w .... Starostwo pow. w .... Starostwo grodz. w .... i t. d.)								
4	Policja Państwowa								
5	Korpus Ochrony Pogranicza								
6	Główny Urząd Statystyczny								
7	Urząd Spraw Mniejszości								

Wzór Nr. 3.
Zał. do okólnika Nr. 105.

Zestawienie ilości osób, otrzymujących dodatki i zasiłek wyrównawczy

na dzień..

Dz. budż.	NAZWA DZIAŁU	Dodatek Stołeczny	Inne dodatki lokalne	Zasiłek wyrównawczy	Dodatki funkcyjne i służbowe w wysokości miesięcznie w złotych:											
					2000	1500	1000	600	500	400	300	200	100	50	40	30
1	Zarząd Centralny															
2	Województwa i Starostwa (Urząd Wojewódzki w															
	Starostwo Pow. w															
	Starostwo Grodz. w . . . . . i t. d.).															
3	Służba techniczna (Urząd Wojewódzki w															
	Starostwo Pow. w															
	Starostwo Grodz. w . . . . . i t. d.).															
4	Policja Państwowa															
5	Korpus Ochrony Pogranicza															
6	Główny Urząd Statystyczny															
7	Urząd Spraw Mniejszości															

A.

III. Pisma Okólne Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

190.

PISMO OKÓLNE

z dnia 20 lipca 1934 r.

Nielegalny handel zwierzyną (drozdy, kwiczoły, paszkoty).

(Nr. AP. 18-8).

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem śląskiego), Komisarza Rządu na m. st. Warszawę oraz Starostów.

Zaobserwowano, że w jesieni pojawiają się w handlu znaczne ilości drozdów, kwiczołów i paszkotów. Ponieważ na te gatunki zwierzyny myśliwi specjalnie nie polują, zabijając tylko nieznaczne ilości przy sposobności polowania na inną zwierzynę, nie ulega wątpliwości, że sprzedawane w handlu drozdy, kwiczoły i paszkoty dostarczane są nie przez myśliwych lecz głównie przez osoby, które łowią je przy pomocy sideł lub innych niedozwolonych sposobów łowienia zwierząt. Zwierzyna w ten sposób złowiona nie wykazuje żadnych ran postrzałowych.

Do masowego wybijania przy pomocy niedozwolonych sposobów zwierzyny, której stan ilościowy zmniejszył się ogromnie, przyczyniają się w dużej mierze handlarze dziczyzny, którzy zakupują zwierzynę złowioną niedozwolonym sposobem.

Ze względu na to, że masowe wybijanie drozdów, paszkotów i kwiczołów szkodliwe jest nietylko, jako objaw nielegalnego sposobu łowienia tej zwierzyny, lecz również przyczynia się do zwiększenia stanu szkodliwych owadów i ich gąsienic, co w konsekwencji może wywrzeć ujemne skutki tak w gospodarstwie leśnem, jak i w sadownictwie oraz ogrodnictwie— Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi Pana Wojewodę (Pana Komisarza Rządu) o wydanie stosownych zarządzeń w celu wzmocnienia nadzoru nad osobami, co do których wiadomem jest, że trudnią się kłusownictwem, a w szczególności łowieniem zwierzyny w sposób niedozwolony (sidła).

Z powyższych względów należy również zwracać specjalną uwagę na wypadki przenoszenia lub przewożenia wymienionego ptactwa oraz kontrolować ptactwo znajdujące się w miejscach sprzedaży w celu stwierdzenia, czy upolowane zostało ono w sposób dozwolony i ustalenia tą drogą, skąd w sposób niedozwolony upolowane ptactwo pochodzi.

Winnych wykroczeń należy pociągać do odpowiedzialności karnej (art. 41, 77 ust. 2; art. 53, art. 80 Prawa łowieckiego).

Zarządzenie powyższe wiąże się z okólnikiem Nr. 151 z dnia 7.VIII.1930 r. (Zb. Zarz. Min. Spraw Wewn. str. 758).

(—) *Marjan Zyndram-Kościałkowski*
MINISTER

191.

PISMO OKÓLNE

z dnia 23 lipca 1934 r.

w sprawie opłaty przesyłek pocztowych, których zawartość nie odpowiada napisowi „na wezwanie urzędowe".

(Nr. GB 48-43)

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Naczelnika Urzędu Spraw Mniejszości w Katowicach, Prezesów Wojewódzkich Sądów Administracyjnych w Poznaniu i Toruniu oraz Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych nawiązując do ustępu piątego okólnika swego z dnia 28 lutego r. b. Nr. 33 (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 5, poz. 55), podaje do wiadomości i stosowania poniżej umieszczone pismo Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 3 lipca r. b. Nr. PW. 400/31 w sprawie opłaty przesyłek listowych.

Zechcą PP. Starostowie treść tego pisma podać do wiadomości podległych urzędów na terenie starostw.

(—) *Hausner*
DYREKTOR GABINETU MINISTRA

Otrzymują nadto:

P. Komendant Główny Policji Państwowej,
P. Dowódca Korpusu Ochrony Pogranicza,
P. Dyrektor Głównego Urzędu Statystycznego.

MINISTERSTWO POCZT I TELEGRAFÓW
Warszawa, dnia 3 lipca 1934 r.
Wydział 8
Nr. PW. 40/31.

Załącznik do pisma ok. Nr. GB 48-43.

Do

Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w miejscu.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów stwierdziło, że niektóre instytucje, nie będące władzami lub urzędami państwowemi, jak np. Zakłady ubezpieczeń od wypadków, wysyłają stale swe przesyłki listowe do władz i urzędów państwowych bez opłaty pocztowej, oznaczając je napi-

sem „w wykonaniu ustawowego obowiązku" mimo, że zawartość tych przesyłek stanowi w całości lub w części korespondencja, dotycząca wyłącznie własnego zakresu czynności danej instytucji, niepodpadająca zupełnie pod pojęcie wysyłanej „w wykonaniu ustawowego obowiązku". Adresaci tych przesyłek, t. j. władze i urzędy państwowe nie sprawdzają ich zawartości w myśl § 6 rozporządzenia Ministrów: Poczt i Telegrafów, Skarbu i Spraw Wewnętrznych z dn. 22 lipca 1933 r. o przesyłkach listowych urzędowych i w postęp. cyw. i karnem (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 448) i nie przesyłają kopert urzędowi pocztowemu, celem pobrania opłaty od nadawcy, wskutek czego państw. przedsiębiorstwo „Polska Poczta, Telegraf i Telefon", ponosi znaczne straty.

Podając powyższe do wiadomości, Ministerstwo Poczt i Telegrafów prosi o wydanie podległym władzom i urzędom państwowym i samorządowym zarządzenia, aby dokładnie sprawdzały wszystkie otrzymane przesyłki pocztowe, nieopłacone przy nadaniu, oznaczone napisami „na wezwanie urzędowe" lub „w wykonaniu ustawowego obowiązku" i w razie stwierdzenia w nich zawartości w całości lub w części nieodpowiadającej tym napisom, postępowały w myśl § 6 powołanego wyżej rozporządzenia.

(—) podpis
ZA DYREKTORA DEPARTAMENTU

Otrzymują:

Wszystkie Ministerstwa,
Najwyższa Izba Kontroli,
Śląski Urząd Wojewódzki.

192.

PISMO OKÓLNE

z dnia 24 lipca 1934 r.

w sprawie poborowych nieznanych z miejsca pobytu (stopniowa likwidacja)

(Nr. Wojsk A. 5. b-4).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów.

Okólnikiem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 82 z dn. 30.V.1930 r. N. Wojsk 8/14 (Zb. Zarz. Min. Spraw Wewn. str. 1099) zalecone zostało władzom administracji ogólnej, aby przy sporządzaniu list poborowych unikano wpisywania osób zmarłych w czasie wojny światowej, co do których akty zgonu nie zostały sporządzone, lub zostały zniszczone, czy też wywiezione, jeśli fakt śmierci potwierdzony zostanie przez zarząd gminy lub przez zaprzysiężonych świadków i aby wogóle unikano wpisywania osób nieistniejących, tak zwanych martwych dusz.

Z przedstawianych jednak do Ministerstwa zestawień statystycznych, dotyczących głównego poboru rocznika 1912 i starszych wynika, że procent niestawiennictwa do poboru osób nieznanych z miejsca pobytu, do której to kategorji przeważnie należą osoby wymienione w ustępie pierwszym niniejszego pisma, w dalszym ciągu jest niewspółmiernie wysoki (sięga prawie 25%), a tem samem jest nierealny.

Niezgodność ta z faktycznym stanem szczególnie rażąco uwydatnia się w ogólnej masie niestawiennictwa poborowych znanych z miejsca pobytu z terytorjum całego Państwa (7% niestawiennictwa z różnych powodów).

Niewątpliwie, że i ten % niestawiennictwa poborowych, jeśli niestawienie się ich nie zostało należycie usprawiedliwione, należy uznać za zbyt wygórowany i niedopuszczalny w normalnym trybie życia państwowego, na co zwraca się uwagę P. P. Wojewodów (Pana Komisarza Rządu na m. st. Warszawę).

Co się tyczy natomiast % niestawiennictwa osób nieznanych z miejsca pobytu, to ten jest tak wygórowany, że może być tłumaczony jedynie tylko nie dość dokładnem przestrzeganiem przez powołane do pracy poborowej organa, przepisów wspomnianego na wstępie okólnika.

Obecność w listach poborowych tej kategorji osób jest niewątpliwie zjawiskiem przejściowem, powstałem wskutek ostatnich wojen i braku odpowiednich akt stanu cywilnego. Należy go jednak stale i systematycznie likwidować, stosując przepisy okólnika Nr. 82, w miarę potrzeby — nawet rozszerzająco, gdyż przy obecnym sposobie prowadzenia rejestrów poborowych, wyklucza się możliwość nie wniesienia do list poborowych kogokolwiek z osób żyjących, podlegających obowiązkowi wojskowemu.

ZA DYREKTORA BIURA WOJSKOWEGO
(—) Lubodziecki
KIEROWNIK REFERATU

193.

PISMO OKÓLNE

z dnia 24 lipca 1934 r.

o interpretacji przepisów wzorowego statutu emerytalnego.

(Nr. SS 43-178 4).

Do

P. P. Wojewodów województw centralnych i wschodnich oraz Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Prezydentów miast na powyższym obszarze.

W interpretacji przez poszczególne związki samorządowe przepisów wzorowego statutu emerytalnego dla pracowników samorządowych, zaleconego przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych okólnikiem Nr. 148 z dnia 18 lipca 1929 r.

i Nr. 87 z dnia 4 czerwca 1930 r. stwierdzono niejednokrotnie daleko posuniętą rozbieżność, wobec czego Ministerstwo Spraw Wewnętrznych uważa za właściwe wyjaśnić co następuje:

1⁰ Do § 21: do wymiaru zaopatrzenia emerytalnego ustanowione są komisje wymiarowe I-ej i II instancji, które mają rozstrzygać sprawy o zaopatrzeniu emerytalnem pod względem merytorycznym. Prawo „odwołania się“ zainteresowanego do właściwego wojewody przewidziane w art. 23 okólnika Nr. 148 z dnia 18 lipca 1929 r. należy rozumieć jako prawo do wniesienia zażalenia do wojewody, który wydaje w sprawach tych jedynie decyzję w trybie nadzoru w razie pogwałcenia przepisów prawnych. Strona merytoryczna zaś wydanego orzeczenia komisji wymiarowej podlega zaskarżeniu jedynie na zwykłej drodze prawa zgodnie z przepisem § 48 wzorowego statutu emerytalnego.

2⁰ Do § 46 (ust. 2—3) pracownicy, którym zostanie zaliczona praca poprzednia na podstawie § 46, winni opłacać za każdy miesiąc zaliczony $2^1/_2\%$ swego uposażenia miesięcznego. Wpłata zaś winna się odbywać, jak głosi ust. 2-gi omawianego §-u, przez potrącanie sum przy wypłacie uposażenia miesięcznego, przyczem $2^1/_2\%$ składki za zaliczony czas należy rozłożyć na tyle miesięcy, ile miesięcy zostało pracownikowi zaliczone do wysługi emerytalnej, niezależnie od okresu wyczekiwania. Potrącenia przytem, zgodnie z ust. 3-im tegoż §-u będą dokonywane i po przejściu pracownika na emeryturę, o ile ten ostatni nie zdąży opłacić składek za czas policzony mu do wysługi emerytalnej w czasie swej służby czynnej.

3⁰ Do § 46 (ust. 4 i 5): za podstawę ryczałtowego opłacenia składek za czas brakujący do zaistnienia 5-cioletniego okresu wyczekiwania, od czego uzależnione jest zaliczenie pracownikowi poprzedniej służby w myśl § 46 — służy suma składek, jakie pracownik opłaciłby winien, gdyby przez okres wyczekiwania pracował, a więc: 1⁰ normalne składki na emeryturę od uposażenia za pracę bieżącą, 2⁰ $2^1/_2\%$ składki za zaliczoną pracę poprzednią za tyle miesięcy, ile brakuje do końca 5-cioletniego okresu wyczekiwania.

4⁰ Do § 46 łącznie z § 11: służba wojskowa zaliczona na podstawie § 46 wzorowego statutu emerytalnego w stosunku 65% — winna być zaliczana do wysługi emerytalnej na tych samych zasadach co i służba wojskowa zaliczana na podstawie § 11, a więc służba wojskowa polska odbyta na terenie operacyjnym, podporządkowanym D-twu Armji — winna być zaliczana podwójnie, służba zaś wojskowa zaborcza winna być zaliczana zgodnie z przepisami zawartemi w okólnikach Min. Spraw Wewnętrznych Nr. 97 (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 6, poz. 221 ex 1922 r.), Nr. 16 z dn. 15.I.1928 r. (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 1, poz. 18), Nr. 159 z dn. 15.IX.1928 r. (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 6), wreszcie zgodnie z art. 4 ustawy z dn. 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 239).

(—) Zbikowski
DYREKTOR DEPARTAMENTU

194.

PISMO OKÓLNE

z dnia 25 lipca 1934 r.

o przedłużeniu odroczeń służby wojskowej z art. 64 ustawy o powsz. obow. wojsk.

(Wojsk. B. 2b-5-2).

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

W związku z wątpliwościami, jakie nasunęły się w pewnym wypadku przy przedłużaniu odroczenia służby wojskowej na podstawie art. 64 ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, że przedłużenie odroczenia służby wojskowej z art. 64 ustawy może być udzielone tylko poborowym, odbywającym studja na tych samych wydziałach, dla których po zakwalifikowaniu do kat. „A” otrzymali odroczenie służby wojskowej na podstawie art. 63 p. 2) ustawy.

Jeżeli zatem studjujący zmienia rodzaj studjów po zakwalifikowaniu do kat. „A“ i po udzieleniu odroczenia służby wojskowej z art. 63 p. 2), to stosownie do zasady, zawartej w przepisie § 256 rozporządzenia wykonawczego do ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym, przedłużenie odroczenia nie może być udzielone, chociażby zarówno studja pierwotne, dla których udzielono odroczenia, jak i studja nowe, były wymienione w § 255 rozporządzenia wykonawczego.

(—) Wyszyński mjr.
DYREKTOR BIURA WOJSKOWEGO

Otrzymują:
Ministerstwo Spraw Wojskowych — Departament Uzupełnień,
Ministerstwo Spraw Zagranicznych,
Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

195.

PISMO OKÓLNE

z dnia 25 lipca 1934 r.

o kształceniu się pracowników samorządowych metodą korespondencyjną.

(Nr. SS. 47-45-2)

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem śląskiego), Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Prezydentów miast.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 27 lutego 1934 r. w sprawie kwali-

fikacyj sekretarzy gminnych (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 144) określa jako minimalny cenzus naukowy dla kandydatów na sekretarzy gminnych 6 klas dawnego gimnazjum lub ukończenia gimnazjum nowego typu względnie wykształcenie równorzędne, określone w § 1 cytowanego rozporządzenia.

Wprawdzie wymienione rozporządzenie przewiduje w okresie przejściowym do dnia 1.I 1936 r. wyjątki co do posiadania cenzusu naukowego przez kandydatów na sekretarzy gminnych na obszarze województw południowych i zachodnich, to jednak nie osłabia wyraźnej tendencji ustawy samorządowej i przepisów cyt. rozporządzenia z dnia 27 lutego 1934 r. co do potrzeby podniesienia poziomu wykształcenia pracowników samorządowych, którzy winni przeto bądź w sposób przepisany bądź w drodze samokształcenia dążyć do osiągnięcia wymaganego stopnia wykształcenia.

Zarówno tym, którzy nie posiadają przepisanego wykształcenia i pragną je zdobyć w celu ubiegania się o stanowisko sekretarza gminnego, jak również tym, którzy zajmują stanowiska sekretarzy gminnych i pomimo uzyskanej dyspensy pragną uzupełnić posiadane wykształcenie, poważne usługi oddać może Powszechny Uniwersytet Korespondencyjny, mający siedzibę w Warszawie, ul. Aleje Róż 2.

W bieżącym roku Powszechny Uniwersytet Korespondencyjny (w skróceniu „P. U. K.") uruchomił I kurs gimnazjalny ,dostosowany do nowego ustroju szkolnictwa i zgodny z nowemi programami.

Kurs gimnazjalny P. U. K. tak jest zorganizowany, by w sprzyjających warunkach umożliwić uczestnikowi przygotowanie się w ciągu 2 lat do egzaminu z zakresu nowego gimnazjum (dawniejsze 6 klas). Przy braku czasu na kształcenie się okres przygotowania się do ukończenia kursu gimnazjalnego może być przedłużony.

Po przerobieniu pełnego kursu korespondencyjnego uczestnicy mogą przystępować do egzaminów przed państwowemi komisjami egzaminacyjnemi w celu uzyskania świadectwa równoznacznego ze świadectwem ukończenia gimnazjum nowego typu.

Jest rzeczą pożądaną, by z kursu gimnazjalnego P. U. K. korzystali nietylko kandydaci na sekretarzy gminnych, ale również i inni pracownicy samorządowi, nie posiadający wykształcenia w zakresie 6 klas gimnazjum dawnego typu lub równorzędnego, jak pracownicy samorządu miejskiego, powiatowych i wojewódzkich związków samorządowych oraz pracownicy przedsiębiorstw samorządowych.

Opłaty za uczestnictwo w kursie korespondencyjnym są następujące:

Całość opłaty za kurs jednej klasy płatnej zgóry wynosi zł. 120.

Opłaty ratami przy przerabianiu kursu jednej klasy w ciągu:

9-ciu miesięcy	14.50 zł.	miesięcznie
6-ciu „	22.00 zł.	„
12-tu „	11.00 zł.	„

Szczegółowe informarcje w omawianej sprawie otrzymać można w biurze Powszechnego Uniwersytetu Korespondencyjnego.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zawiadamia jednocześnie, iż P. U. K. rozpoczął przyjmowanie zapisów na kurs gimnazjalny od 1.7. b. r. Rozpoczęcie kursu nastąpiłoby z dniem 1.9. b. r.

Przesyłając powyższe do wiadomości Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi P. P. Wojewodów o okazanie w powyższej akcji poparcia przez zalecenie związkom samorządowym udzielania uczestnikom P. U. K. pomocy materjalnej na opłatę kursu w formie zapomóg bądź zwrotnych pożyczek.

(—) *Zbikowski*
DYREKTOR DEPARTAMENTU

B.

I. Przedruki z Dziennika Ustaw R. P.

z 18 lipca Nr. 62 Rok 1934

Poz. 522. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 29 marca 1934 r. o określeniu cen aptecznych.

Poz. 523. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 25 czerwca 1934 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o dozorze nad wyrobem i obiegiem środków kosmetycznych.

Poz. 524. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 23 czerwca 1934 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości w sprawie zmiany w statucie Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego.

Poz. 525. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 czerwca 1934 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Zagranicznych i Opieki Społecznej w sprawie częściowej zmiany rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 kwietnia 1932 r. o dokumentach, upoważniających do przekraczania granicy.

Na podstawie art. 2 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. o granicach Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 117, poz. 996) i art. 20 i 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 sierpnia 1926 r. o cudzoziemcach (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 465) zarządza się co następuje:

§ 1. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 kwietnia 1932 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych, Ministrem Spraw Wojskowych i Ministrem Pracy i Opieki Społecznej, o dokumentach upoważniających do przekraczania granicy (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 548) ulega następującym zmianom:

1) w § 4 ust. 2 po wyrazie „wzorów“ zamiast „(Nr. 1, 2, 3)“ wstawia się „(Nr. 1a, 1b, 2, 3)“;

2) w § 5 ust. 1 zdaniu pierwszem skreśla się spójnik „i“ i następującą po nim literę „d)“;

3) w § 11 po ustępie 2 dodaje się nowy ustęp 3 o następującem brzmieniu:

„(3) Władza paszportowa może też zezwolić na jednorazowe lub kilkakrotne przekraczanie granicy na podstawie paszportu, którego okres ważności jeszcze nie upłynął, lecz ilość dozwolonych w nim przekroczeń granicy została już wykorzystana“.

4) § 14 otrzymuje brzmienie następujące:

„(1) Władza paszportowa może przedłużać ważność paszportu na dalsze okresy, przyczem jednak łączny czas ważności paszportu, licząc od dnia pierwszego jego wystawienia, nie może przekroczyć 5 lat. Postanowienia § 5 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

(2) Urząd konsularny, w którego okręgu przebywa dana osoba, może samodzielnie przedłużyć ważność paszportu, wystawionego przez władze krajowe z terminem krótszym niż przewidziany w § 11 ust. 1, jeżeli niedające się przewidzieć wypadki, np. obłożna choroba, przerwa komunikacji i t. p., uniemożliwiają powrót do kraju w terminie ważności paszportu“.

5) W § 15 ustęp 1 otrzymuje brzmienie następujące:

„(1) Przy zezwalaniu na dalsze przekraczanie granicy (§ 11 ust. 3), przy wystawianiu nowego paszportu zamiast dawnego (§ 13), oraz przy przedłużaniu ważności paszportu (§ 14 ust. 1), władza paszportowa powinna zbadać, czy właściciel nie utracił warunków, potrzebnych do uzyskania paszportu (§§ 6, 7 i 8)“.

6) § 18 otrzymuje następujące brzmienie:

„(1) Paszporty służbowe na drukach według wzoru Nr. 1 b wystawia:

a) Ministerstwo Spraw Zagranicznych dla swych urzędników, którym nie przysługuje prawo otrzymania paszportów dyplomatycznych na zasadzie § 17, oraz dla osób, wyjeżdżających zagranicę z polecenia Ministra Spraw Zagranicznych,

b) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych dla wszystkich urzędników, wyjeżdżających zagranice w charakterze urzędowym z polecenia przełożonej władzy państwowej z wyjątkiem osób, wymienionych pod literą a).

(2) Władza, wymieniona pod literą b), może wystawić paszport służbowy i innym osobom, jeżeli ze względu na charakter instytucji delegującej lub też na cel wyjazdu osoby wyjeżdżającej uzna, że wystawienie paszportu służbowego jest uzasadnione względami natury ogólno-państwowej“.

7) W § 19 dodaje się nowy ustęp o następującem brzmieniu:

„d) książeczki żeglarskie, wystawiane obywatelom polskim przez właściwe władze krajowe lub urzędy zagraniczne Rzeczypospolitej Polskiej na zasadzie obowiązujących w tym względzie przepisów specjalnych, pod warunkiem, że w książeczkach tych będzie stwierdzone polskie obywatelstwo posiadacza“.

8) § 22 otrzymuje brzmienie następujące:

„(1) Pasażerowie statków, zawijających z zagranicy do portów polskich, jeżeli nie posiadają dokumentów, upoważniających do przekraczania granicy Rzeczypospolitej Polskiej, mogą wysiadać na ląd na podstawie dowodów pasażerskich (wzór Nr. 6), składających się z dwóch części, a mianowicie: karty lądowania i karty zaokrętowania. Przy wysiadaniu pasażera na ląd organ kontroli paszportowej, po zaopatrzeniu karty zaokrętowania w stempel kontrolny, zatrzymuje kartę lądowania przy sobie.

(2) Posiadacz dowodu pasażerskiego jest uprawniony do nieprzerwanego pobytu i poru-

szania się na lądzie, na obszarze powiatów morskiego i kartuskiego oraz do przekraczania granic tych powiatów w kierunku W. M. Gdańska.

(3) Jeżeli posiadacz dowodu pasażerskiego zamierza się wydalić poza obszar, wymieniony w ustępie 2, obowiązany jest zwrócić się o stosowne zezwolenie do Komisarjatu Rządu w Gdyni.

(4) W razie powrotu na statek organ kontroli paszportowej odbiera kartę zaokrętowania dla celów ewidencyjnych. Osoba, powracająca na statek z kartą zaokrętowania, niezaopatrzoną w stempel kontrolny, będzie uważana za przekraczającą granicę nielegalnie.

(5) Władza nie dopuści do lądowania osób, których pobyt na obszarze Rzeczypospolitej może zagrażać bezpieczeństwu, spokojowi lub porządkowi publicznemu".

9) W § 23 ust. 2 otrzymuje brzmienie następujące:

„(2) Postanowienia § 22 ust. 5 stosuje się odpowiednio również do członków załogi statków".

Ustępy 3 i 4 skreśla się.

10) Wzór Nr. 1, podany jako załącznik do rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 kwietnia 1932 r., oznacza się jako „Nr. 1a".

11) Po wzorze Nr. 1a wstawia się wzór Nr. 1b, stanowiący załącznik A do rozporządzenia niniejszego.

12) Wzór Nr. 6 zastępuje się wzorem B, stanowiącym załącznik do rozporządzenia niniejszego.

13) Wzór Nr. 7 skreśla się.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia *).

Poz. 526. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 czerwca 1934 r. o rozmieszczeniu sądów grodzkich w okręgu sądu okręgowego w Równem.

Poz. 527. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 1 lipca 1934 r. o ustaleniu ilości notarjuszów z siedzibą w Białymstoku

z 20 lipca Nr. 63 Rok 1934

Poz. 528. Konwencja weterynaryjna między Polską a Estonją, podpisana w Tallinnie dnia 26 września 1933 r.

Poz. 529. Oświadczenie rządowe z dnia 27 czerwca 1934 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych konwencji weterynaryjnej między Polską a Estonją, podpisanej w Tallinnie, dnia 26 września 1933 r. wraz z protokółem końcowym i wzorami weterynaryjnych świadectw Nr. 1, 2, 3 i 4.

*) Załączników nie przedrukowano.

z 23 lipca Nr. 64 Rok 1934

Poz. 530. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 lipca 1934 r. o zmianie granic województw krakowskiego i lwowskiego.

Poz. 531. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 lipca 1934 r. o zmianie granic powiatów: nowosądeckiego, gorlickiego, tarnowskiego, ropczyckiego i jasielskiego w województwie krakowskiem.

Poz. 532. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 lipca 1934 r. o podziale powiatu brzeskiego w województwie krakowskiem na gminy wiejskie.

Poz. 533. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 lipca 1934 r. o podziale powiatu chrzanowskiego w województwie krakowskiem na gminy wiejskie.

Poz. 534. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 lipca 1934 r. o podziale powiatu dąbrowskiego w województwie krakowskiem na gminy wiejskie.

Poz. 535. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 lipca 1934 r o podziale powiatu krakowskiego w województwie krakowskiem na gminy wiejskie.

Poz. 536. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 lipca 1934 r o podziale powiatu limanowskiego w województwie krakowskiem na gminy wiejskie.

Poz. 537. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 lipca 1934 r o podziale powiatu myślenickiego w województwie krakowskiem na gminy wiejskie.

Poz. 538. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 lipca 1934 r o podziale powiatu ropczyckiego w województwie krakowskiem na gminy wiejskie.

Poz. 539. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 lipca 1934 r o podziale powiatu bóbreckiego w województwie lwowskiem na gminy wiejskie.

Poz. 540. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 lipca 1934 r o podziale powiatu brzozowskiego w województwie lwowskiem na gminy wiejskie.

Poz. 541. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 lipca 1934 r o podziale powiatu dobromilskiego w województwie lwowskiem na gminy wiejskie.

Poz. 542. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 lipca 1934 r o podziale powiatu drohobyckiego w województwie lwowskiem na gminy wiejskie.

Poz. 543. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 lipca 1934 r o podziale

powiatu gródeckiego w województwie lwowskiem na gminy wiejskie.

Poz. 544. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 lipca 1934 r o podziale powiatu jaworowskiego w województwie lwowskiem na gminy wiejskie.

Poz. 545. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 lipca 1934 r o podziale powiatu krośnieńskiego w województwie lwowskiem na gminy wiejskie.

Poz. 546. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 lipca 1934 r. o podziale powiatu lwowskiego w województwie lwowskiem na gminy wiejskie.

Poz. 547. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 lipca 1934 r. o podziale powiatu mościskiego w województwie lwowskiem na gminy wiejskie.

Poz. 548. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 lipca 1934 r. o podziale powiatu przemyskiego w województwie lwowskiem na gminy wiejskie.

Poz. 549. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 lipca 1934 r. o podziale powiatu przeworskiego w województwie lwowskiem na gminy wiejskie.

Poz. 550. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 lipca 1934 r. o podziale powiatu rawskiego w województwie lwowskiem na gminy wiejskie.

Poz. 551. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 lipca 1934 r. o podziale powiatu rudeckiego w województwie lwowskiem na gminy wiejskie.

Poz. 552. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 lipca 1934 r. o podziale powiatu rzeszowskiego w województwie lwowskiem na gminy wiejskie.

Poz. 553. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 lipca 1934 r. o podziale powiatu samborskiego w województwie lwowskiem na gminy wiejskie.

Poz. 554. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 lipca 1934 r. o podziale powiatu sokalskiego w województwie lwowskiem na gminy wiejskie.

Poz. 555. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 lipca 1934 r. o podziale powiatu tarnobrzeskiego w województwie lwowskiem na gminy wiejskie.

Poz. 556. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 lipca 1934 r. o podziale powiatu turczańskiego w województwie lwowskiem na gminy wiejskie.

Poz. 557. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 lipca 1934 r. o podziale powiatu żółkiewskiego w województwie lwowskiem na gminy wiejskie.

Poz. 558. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 lipca 1934 r. o podziale powiatu brodnickiego w województwie pomorskiem na gminy wiejskie.

Poz. 559. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 lipca 1934 r. o podziale powiatu chełmińskiego w województwie pomorskiem na gminy wiejskie.

Poz. 560. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 lipca 1934 r. o podziale powiatu czarnkowskiego w województwie poznańskiem na gminy wiejskie.

Poz. 561. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 lipca 1934 r. o podziale powiatu gostyńskiego w województwie poznańskiem na gminy wiejskie.

Poz. 562. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 lipca 1934 r. o podziale powiatu wolsztyńskiego w województwie poznańskiem na gminy wiejskie.

Poz. 563. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 lipca 1934 r. o podziale powiatu dolińskiego w województwie stanisławowskiem na gminy wiejskie.

Poz. 564. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 lipca 1934 r. o podziale powiatu stanisławowskiego w województwie stanisławowskiem na gminy wiejskie.

Poz. 565. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 lipca 1934 r. o podziale powiatu borszczowskiego w województwie tarnopolskiem na gminy wiejskie.

Poz. 566. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 lipca 1934 r. o podziale powiatu brzeżańskiego w województwie tarnopolskiem na gminy wiejskie.

Poz. 567. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 lipca 1934 r. o podziale powiatu kopyczynieckiego w województwie tarnopolskiem na gminy wiejskie.

Poz. 568. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 lipca 1934 r. o podziale powiatu przemyślańskiego w województwie tarnopolskiem na gminy wiejskie.

Poz. 569. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 lipca 1934 r. o podziale powiatu radziechowskiego w województwie tarnopolskiem na gminy wiejskie.

Poz. 570. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 lipca 1934 r. o podziale powiatu zaleszczyckiego w województwie tarnopolskiem na gminy wiejskie.

Poz. 571. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 lipca 1934 r. o podziale

powiatu zbaraskiego w województwie tarnopolskiem na gminy wiejskie.

Poz. 572. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 lipca 1934 r. o podziale o podziale powiatu złoczowskiego w województwie tarnopolskiem na gminy wiejskie.

Poz. 573. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 15 lipca 1934 r. o powierzeniu powiatowemu wydziałowi hipotecznemu przy Sądzie Grodzkim w Słonimie prowadzenia ksiąg hipotecznych dla okręgu Sądu Grodzkiego w Dereczynie.

Poz. 574. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 15 lipca 1934 r. o zmianie granic okręgów Sądów Grodzkich w Krzemieńcu i Wiśniowcu w okręgu Sądu Okręgowego w Równem.

Poz. 575. Oświadczenie Rządowe z dnia 7 maja 1934 r. w sprawie złożenia przez Turcję dokumentu ratyfikacyjnego konwencji o określeniu napaści.

Poz. 576. Oświadczenie Rządowe z dnia 12 maja 1934 r. w sprawie złożenia przez Rząd Wielkiej Brytanji deklaracji o rozciągnięciu na terytorjum Trengganu konwencji międzynarodowej, dotyczącej ruchu samochodowego.

Poz. 577. Oświadczenie Rządowe z dnia 26 maja 1934 r. w sprawie złożenia przez Czechosłowację dokumentu ratyfikacyjnego konwencji, dotyczącej wskazywania wagi na ciężkich przesyłkach, przewożonych na statkach.

Poz. 578. Oświadczenie Rządowe z dnia 12 czerwca 1934 r. w sprawie złożenia przez Szwajcarję dokumentu ratyfikacyjnego konwencji o ujednostajnieniu niektórych prawideł, dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego i w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtenstein do powyższej konwencji.

Poz. 579. Oświadczenie Rządowe z dnia 21 czerwca 1934 r. w sprawie złożenia w imieniu Rządu Bułgarskiego dokumentu ratyfikacyjnego protokółu, dotyczącego zakazu używania na wojnie gazów duszących, trujących lub podobnych, oraz środków bakterjologicznych.

z 25 lipca Nr. 65 Rok 1934

Poz. 580. Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych z dnia 5 czerwca 1934 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 marca 1928 r. o służbie wojskowej podoficerów i szeregowców marynarki wojennej.

Poz. 581. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 10 lipca 1934 r. w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 30 listopada 1927 r. o utworzeniu izb przemysłowo-handlowych, wyznaczeniu ich siedzib i okręgów.

B.

II. Przedruki z Monitora Polskiego.

---

z 16 lipca Nr. 160 Rok 1934

Poz. 209. Wykaz długów Państwa i przez Państwo przyjętych gwarancyj finansowych na dzień 1 lipca 1934 r.

z 17 lipca Nr. 161 Rok 1934

Poz. 210. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 9 lipca 1934 r. w sprawie umorzenia w drodze skupu obligacyj 4% pożyczki konwersyjnej kolejowej 1933 r. na ogólną sumę Marek Rzeszy Niemieckiej 130.000.

Poz. 211. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 5 czerwca 1934 r. w sprawie wysokości diet przy podróżach służbowych, delegacjach (odkomenderowaniach) i przeniesieniach poza granicami Państwa.

z 18 lipca Nr. 162 Rok 1934

Poz. 212. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 10 lipca 1934 r. w sprawie utworzenia Ekspozytury Urzędu Skarbowego w Oświęcimiu w okręgu administracyjnym Izby Skarbowej w Krakowie.

Poz. 213. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 30 czerwca 1934 r. o zatwierdzeniu zmian w statucie Izby Przemysłowo-Handlowej w Warszawie.

z 19 lipca Nr. 163 Rok 1934

Poz. 214. Zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 10 lipca 1934 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej w sprawie ustalenia okręgu ochrony górniczej źródeł mineralnych dla Zakładu Zdrojowego Lubień Wielki, powiatu Gródek Jagielloński, województwa lwowskiego.

Poz. 215. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 9 lipca 1934 r. w sprawie umorzenia obligacyj 5% konwersyjnej pożyczki kolejowej z 1926 r.

z 20 lipca Nr. 164 Rok 1934

Poz. 216. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 10 lipca 1934 r. w sprawie utworzenia Ekspozytury Urzędu Skarbowego w Słupcy w okręgu administracyjnym Izby Skarbowej w Łodzi.

Poz. 217. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 10 lipca 1934 r. o zatwierdzeniu zmian w statucie Izby Przemysłowo-Handlowej w Sosnowcu.

z 21 lipca Nr. 165 Rok 1934

Poz. 218. Zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 10 lipca 1934 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej w sprawie ustalenia granic okręgu ochrony górniczej dla uzdrowiska w Horyńcu, powiatu lubaczowskiego, województwa lwowskiego.

Poz. 219. Obwieszczenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 13 lipca 1934 r. w sprawie podania o nadanie umowie zbiorowej z dnia 25 czerwca 1934 r. mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich zakładów przemysłu metalowego w m. Poznaniu i w województwie poznańskiem.

z 23 lipca Nr. 166 Rok 1934

Poz. 220. Zarządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 12 lipca 1934 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w sprawie wysokości wynagrodzenia członków wojewódzkich urzędów rozjemczych do spraw majątkowych posiadaczy gospodarstw wiejskich.

Poz. 221. Obwieszczenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 13 lipca 1934 r. w sprawie podania o nadanie umowie zbiorowej z dnia 25 czerwca 1934 r. mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich zakładów przemysłu chemicznego, spożywczego (z wyłączeniem wyrobu i rafinerji cukru oraz z wyłączeniem przemysłu spirytusowego), galanteryjnego, oraz przemysłów, dla których nie istnieją specjalne taryfy, i dla zakładów handlowych.

z 24 lipca Nr. 167 Rok 1934

Poz. 222. Zarządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 24 lipca 1934 r. o zatwierdzeniu orzeczenia Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej dla przemysłu budowlanego na obszarze m. st. Warszawy z dnia 17 lipca 1934 r.

Poz. 223. Obwieszczenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 24 lipca 1934 r. w sprawie podania o nadanie mocy powszechnie obowiązującej dla całego przemysłu budowlanego na obszarze m. st. Warszawy orzeczeniu Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej z dnia 17 lipca 1934 r.

C.

Bibljografja.

I. WYDAWNICTWA ZALECONE.

„Spis gmin miejskich i wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej"— J. Scheinkönig i J. Kowalczewski.

Nakładem Samorządowego Instytutu Wydawniczego w Warszawie zostaje wydana praca p. t. „Spis gmin miejskich i wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej" w opracowaniu referendarza Jadwigi Scheinkönig i radcy Jerzego Kowalczewskiego w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych.

Wydawnictwo to zawiera ułożony według województw podział na powiaty, a każdego powiatu na gminy wiejskie i miejskie z podaniem właściwego dla każdej gminy sądu, urzędu pocztowego i stacji kolejowej, pozatem dla obszaru województw południowych i zachodnich, umieszczony został przy każdej z nowych gmin zbiorowych utworzonych z dniem 1 sierpnia 1934 r. wykaz tych wszystkich dotychczasowych gmin i obszarów dworskich, z których nowa gmina powstała.

Omawiane wydawnictwo przedstawiające aktualny podział administracyjny Państwa po dokonaniu zmiany terytorjalnego ustroju gminy wiejskiej na obszarze 6 województw i całego szeregu zmian granic województw, powiatów i miast zaleca się do użytku służbowego władz administracji ogólnej, władz samorządowych i organów Policji Państwowej.

II. WYDAWNICTWA, INTERESUJĄCE ADMINISTRACJĘ SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

„Biuletyn Gazowy".

W związku z komunikatem, umieszczonym w Dzienniku Urzędowym Min. Spraw Wewnętrznych Nr. 9 z dnia 31 maja 1933 r., a dotyczącym zalecenia miesięcznika „Biuletyn Gazowy" wydawanego nakładem Zarządu Głównego L. O. P. P. komunikuje się, że na łamach wzmiankowanego miesięcznika został otwarty w dniu 1 lipca b. r. nowy dział pod tytułem „Komitety Domowe obrony przeciwlotniczo-gazowej".

Wspomniany dział porusza sprawy, dotyczące roli komitetów domowych w O. p. l. biernej, oraz obowiązek i zakres działania Komendantów O. p. l. biernej domów tak w organizowaniu, jak i w przeprowadzeniu obrony przeciwlotniczo-gazowej domów i ich mieszkańców, jak również roli ludności cywilnej w organizacji obronnej. Ponieważ stałe pouczanie społeczeństwa o sposobach i środkach samoobrony w O. P. L. G. jest sprawą bardzo doniosłą, wskazanem jest zalecenie tego miesięcznika w jaknajszerszym zakresie.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że nowoprzybywający prenumeratorzy będą mogli w roku bieżącym abonować „Biuletyn Gazowy" od lipca r. b. za opłatą 2-ch złotych do końca roku bieżącego.

„Prawo Przemysłowe"—R. Ślaski.

Nakładem tygodnika „Polska Gospodarcza" (Warszawa, ul. Elektoralna 2) został w tych

dniach wydany komentarz do prawa przemysłowego w opracowaniu Romana St. Ślaskiego, radcy w Ministerstwie Przemysłu i Handlu, p. t. „Prawo Przemysłowe".

Komentarz ten zawiera ostatni, jednolity tekst rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7.VI.1927 r. o prawie przemysłowem (w brzmieniu noweli z dnia 10 marca 1934 r.), pozatem uwzględnia instrukcje, okólniki i wyjaśnienia Ministerstwa Przemysłu i Handlu i wyroki Najwyższego Trybunału Administracyjnego, dotyczące postanowień prawa przemysłowego oraz przytacza przepisy tych ustaw i rozporządzeń, które pozostają w związku ze wskazanem wyżej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej

Wymieniona praca może zainteresować referentów spraw przemysłowych we władzach administracyi ogólnej.

Druk. Gaz. Adm. i P. P., Warszawa, Trębacka 11.